Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 29. novembra 2017 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Článok 5 ods. 2 písm. b) – Výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie – Článok 3 ods. 1 – Verejný prenos – Špecifická technológia – Poskytnutie služby vyhotovovania videozáznamov v cloude (*cloud computing*) rozmnožení diel chránených autorským právom bez súhlasu dotknutého autora – Aktívny zásah poskytovateľa služby do tohto vyhotovovania záznamov“

Vo veci C-265/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunale di Torino (súd v Turíne, Taliansko) zo 4. mája 2016 a doručený Súdnemu dvoru 12. mája 2016, ktorý súvisí s konaním:

VCAST Limited

proti

RTI SpA,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), M. Safjan, D. Šváby a M. Vilaras,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: R. Schiano, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. marca 2017,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– VCAST Limited, v zastúpení: E. Belisario, F. G. Tita, M. Ciurcina a G. Scorza, avvocati,

– RTI SpA, v zastúpení: S. Previti, G. Rossi, V. Colarocco, F. Lepri, a A. La Rosa, avvocati,

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Galluzzo a R. Guizzi, avvocati dello Stato,

– francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a D. Segoin, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: taliančina.

– portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo a T. Rendas, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: L. Malferrari a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 7. septembra 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230), najmä článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice, ďalej smernice 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399), a napokon Zmluvy o FEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami VCAST Limited a RTI SpA týkajúcom sa oprávnenosti poskytovania systému vyhotovovania videozáznamov v *cloude* vysielania televíznych programov, najmä stanicou RTI, ktorý poskytovala spoločnosť VCAST svojim zákazníkom.

Právny rámec

Právo únie

Smernica 2000/31

3 Podľa článku 3 ods. 2 smernice 2000/31:

„Členské štáty nemôžu z dôvodov spadajúcich do koordinovanej oblasti obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu.“

4 Článok 3 ods. 3 smernice 2000/31 stanovuje, že najmä článok 3 ods. 2 tejto smernice sa neuplatní na oblasti uvedené v prílohe tejto smernice, pričom uvedená príloha sa týka najmä autorského práva a s ním súvisiacich práv.

Smernica 2001/29

5 Podľa odôvodnenia 1 smernice 2001/29:

„Zmluva obsahuje vytvorenie vnútorného trhu a ustanovenie systému, ktorý zabezpečí, aby na vnútornom trhu nedochádzalo k deformácii konkurencie. Harmonizácia právnych predpisov členských štátov o autorských právach a s nimi súvisiacich právach prispieva k dosiahnutiu týchto cieľov.“

6 V odôvodnení 23 tejto smernice sa uvádza:

„Táto smernica ďalej harmonizuje práva autorov na verejný prenos. Pod týmto právom sa v širokom zmysle slova chápe každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká. Toto právo zahŕňa všetky transmisie a retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania. Toto právo nezahŕňa žiadne iné činnosti.“

7 Článok 2 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

a) pre autorov k ich dielam;

b) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;

c) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;

d) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;

e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

8 Podľa článku 3 ods. 1 smernice 2001/29:

„Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.“

9 Článok 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

…

b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu vykonanému fyzickou osobou pre súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany.“

10 Podľa článku 5 ods. 5 uvedenej smernice:

„Výnimky a obmedzenia ustanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 sa budú uplatňovať iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.“

Talianske právo

11 Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 bol prebratý do talianskeho práva článkom 71e legge n. 633 – Protezione del diritto d’autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (zákon č. 633 o ochrane autorských práv a iných súvisiacich práv) z 22. apríla 1941, v znení účinnom v čase

skutkových okolností vo veci samej (ďalej len „zákon o autorskom práve“). Tento článok 71e, ktorý sa nachádza v kapitole II uvedeného zákona, nazvanej „Vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie“, stanovuje:

„1. Rozmnoženinu zvukového alebo zvukovo obrazového záznamu na súkromné použitie na akomkoľvek nosiči môže fyzická osoba vyhotoviť pre výlučnú osobnú potrebu, ak tak koná bez cieľa dosiahnuť zisk a na účel, ktorý nie je priamo ani nepriamo obchodný, v súlade s technickými opatreniami uvedenými v článku 102c.

2. Rozmnoženinu podľa odseku 1 nemôžu vyhotoviť tretie osoby. Poskytovanie služieb, ktorých cieľom je umožniť vyhotovenie rozmnoženiny zvukového alebo zvukovo obrazového záznamu fyzickou osobou na súkromné použitie, predstavuje činnosť vyhotovovania rozmnožení, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia článkov 13, 72, 78a, 79 a 80.

…“

12 Článok 71f zákona o autorskom práve stanovuje:

„1. Autori a výrobcovia zvukových záznamov, ako aj pôvodní výrobcovia audiovizuálnych diel, výkonní umelci a vykonávatelia a výrobcovia zvukovo obrazových záznamov, vrátane ich právnych nástupcov majú právo na kompenzáciu za vyhotovovanie rozmnožení zvukových a zvukovo obrazových záznamov na súkromné použitie podľa článku 71e. Táto kompenzácia pozostáva, pokiaľ ide o prístroje výhradne určené na analógové alebo digitálne nahrávanie zvukových záznamov alebo zvukovo obrazových záznamov, z percentuálneho podielu na konečnej cene platenej predajcovi, ktorý sa v prípade multifunkčných prístrojov a nosičov vypočíta z ceny prístrojov a nosičov, ktoré majú rovnocenné parametre ako vnútorné súčasti daných multifunkčných prístrojov a nosičov určené na vyhotovovanie záznamov alebo, ak to nie je možné, z pevnej sumy za každý jednotlivý prístroj. Pokiaľ ide o záznamové zvukové a zvukovo obrazové nosiče, akými sú analógové nosiče, digitálne nosiče, pevné alebo prenosné pamäťové nosiče určené na vyhotovovanie rozmnožení zvukových záznamov alebo zvukovo obrazových záznamov, kompenzáciu tvorí suma, ktorá je úmerná záznamovej kapacite týchto nosičov. V prípade systémov na vyhotovovanie videozáznamov na diaľku platí kompenzáciu uvedenú v tomto odseku osoba, ktorá poskytuje túto službu, a to vo výške zodpovedajúcej odplate, ktorú získa za poskytnutie predmetnej služby.

2. Kompenzácia podľa odseku 1 sa určuje v súlade s právnou úpravou Spoločenstva a v každom prípade so zreteľom na práva rozmnožovania prostredníctvom vyhlášky ministerstva kultúrneho dedičstva a kultúrnych aktivít prijatej do 31. decembra 2009 po prerokovaní s výborom podľa článku 190 a odvetvovými združeniami zastupujúcimi väčšinu výrobcov prístrojov a nosičov uvedených v odseku 1. Pri určovaní kompenzácie sa zohľadní, či boli použité technické opatrenia uvedené v článku 102c, a tiež odlišný dosah vyhotovenia digitálnej rozmnoženiny v porovnaní s vyhotovením analógovej rozmnoženiny. Vyhláška sa aktualizuje každé tri roky.

…“

13 Podľa článku 102c zákona o autorskom práve:

„1. Nositelia autorského práva a s nimi súvisiacich práv, ako aj práva upraveného v článku 102a ods. 3 môžu uplatniť na diela alebo iné predmety ochrany účinné technologické ochranné opatrenia zahŕňajúce akúkoľvek technológiu, zariadenie alebo súčiastku, ktoré sú v rámci bežného spôsobu použitia určené na to, aby predchádzali konaniu, ktoré nie je povolené nositeľom práv, alebo ho obmedzovali.

2. Technologické ochranné opatrenia sa pokladajú za účinné, keď je použitie diela alebo iného predmetu ochrany kontrolované nositeľmi práv uplatnením kontroly prístupu alebo ochranným procesom, ako je šifrovanie, kódovanie alebo iný prenos diela alebo iného predmetu ochrany, alebo ak je toto použitie obmedzené prostredníctvom mechanizmu kontroly kopírovania, ktorý má ochranný cieľ.

3. Tento článok nemá vplyv na uplatnenie ustanovení týkajúcich sa počítačových programov, ktoré sa nachádzajú v hlave I kapitole IV časti VI.“

Spor v konaní vo veci samej a prejudiciálne otázky

14 VCAST je spoločnosť založená podľa anglického práva, ktorá poskytuje svojim zákazníkom na internete systém vyhotovovania videozáznamu do virtuálneho ukladacieho priestoru (*cloud*) televíznych vysielaní talianskych staníc, ktoré vysielajú terestriálne a medzi ktoré patria aj vysielania stanice RTI.

15 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že v praxi si užívateľ vyberie vysielanie na internetovej stránke spoločnosti VCAST, na ktorej sa nachádza program televíznych kanálov zahrnutých v službe, ktorú táto spoločnosť poskytuje. Používateľ môže označiť konkrétne vysielanie alebo časový rámec. Následne systém spravovaný spoločnosťou VCAST zachytí televízny signál svojimi vlastnými anténami a vyhotoví záznam užívateľom zvoleného časového úseku vybraného vysielania v ukladacom priestore údajov v cloude. Tento ukladací priestor si táto spoločnosť kúpila od ďalšieho poskytovateľa.

16 VCAST podala proti spoločnosti RTI žalobu pred senátom zaoberajúcim sa právom obchodných spoločností na Tribunale di Torino (súd v Turíne, Taliansko), pričom sa dožadovala konštatovania zákonnosti svojich činností.

17 Tento súd v rámci konania svojím uznesením o nariadení predbežného opatrenia z 30. októbra 2015 čiastočne vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podaného spoločnosťou RTI a v podstate zakázal spoločnosti VCAST pokračovať vo svojich činnostiach.

18 Keďže sa Tribunale di Torino (súd v Turíne) domnieval, že výsledok sporu vo veci samej závisí čiastočne od výkladu práva Únie, najmä článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je v súlade s právom Únie – najmä s článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice [2001/29] (ako aj smernice [2000/31] a tiež so Zmluvou o založení) – vnútroštátna právna úprava, ktorá podnikateľskému subjektu zakazuje, aby jednotlivcom poskytoval službu umožňujúcu vyhotovovať na diaľku v cloude v tzv. režime *cloud computing* rozmnoženiny diel chránených autorským právom na súkromné použitie, a to aktívnym zásahom do vyhotovovania záznamu, bez súhlasu nositeľa práv?

2. Je v súlade s právom Únie – najmä s článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice [2001/29] (ako aj smernice [2000/31] a tiež so Zmluvou o založení) – vnútroštátna právna úprava, ktorá podnikateľskému subjektu dovoľuje, aby jednotlivcom poskytoval službu umožňujúcu vyhotovovať na diaľku v cloude v tzv. režime *cloud computing* rozmnoženiny diel chránených autorským právom na súkromné použitie, hoci táto služba zahŕňa jeho aktívny zásah do vyhotovovania záznamu, bez súhlasu nositeľa práv a za paušálny poplatok ako kompenzáciu pre nositeľa práv, ktorý v zásade podlieha režimu povinnej licencie?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

19 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd prijal uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, ktoré obsahuje opatrenia na dočasný zákaz činnosti vykonávanej spoločnosťou VCAST.

20 Na základe toho položil uvedený súd Súdnemu dvoru dve otázky týkajúce sa tejto činnosti, pričom vzal do úvahy dve protichodné premisy, t. j. jednu, ktorá predpokladá, že uvedená činnosť je vnútroštátnou právnou úpravou zakázaná, a druhú, podľa ktorej je táto činnosť naopak povolená.

21 Tieto úvahy naznačujú, že nie je ustálené, či vnútroštátna právna úprava vo veci samej skutočne takú činnosť zakazuje.

22 Za týchto okolností a s cieľom poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď Súdny dvor odpovie na tieto dve otázky spoločne, pričom bude vychádzať z predpokladu, že vnútroštátna právna úprava povoľuje výkon takej činnosti, akou je tá vo veci samej.

23 Okrem toho treba tiež konštatovať, že vnútroštátny súd sa Súdneho dvora pýta na súlad vnútroštátnej právnej úpravy, o akú ide vo veci samej, s právom Únie, pričom neodkazuje len na smernicu 2001/29, predovšetkým článok 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice, ale aj na smernicu 2000/31, ako aj „Zmluvu o založení“.

24 Ako v tejto súvislosti uviedol generálny advokát v bode 19 svojich návrhov, ustanovením smernice 2000/31, ktoré môže byť relevantné v prejednávanej veci, je článok 3 ods. 2 tejto smernice, ktorý členským štátom zakazuje obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu. Podľa článku 3 ods. 3 uvedenej smernice sú však z pôsobnosti uvedeného zákazu vyňaté najmä obmedzenia vyplývajúce z ochrany autorských práv a s nimi súvisiacich práv.

25 Z toho vyplýva, že ustanovenia smernice 2000/31 sa neuplatnia vo veci, o akú ide vo veci samej, ktorá sa týka autorského práva a výnimiek z tohto práva.

26 Pokiaľ ide o prejudiciálne otázky v rozsahu, v akom sa týkajú „Zmluvy“, treba pripomenúť, že pokiaľ je podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora určitá otázka upravená harmonizovaným spôsobom na úrovni Únie, každé vnútroštátne opatrenie, ktoré sa jej týka, treba posudzovať vo vzťahu k ustanoveniam tohto harmonizačného právneho predpisu (pozri najmä rozsudky z 13. decembra 2001, DaimlerChrysler, C-324/99, EU:C:2001:682, bod 32; z 24. januára 2008, Roby Profumi, C-257/06, EU:C:2008:35, bod 14, ako aj z 1. októbra 2009, HSBC Holdings a Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, bod 26).

27 Treba však zdôrazniť, že jeden z cieľov smernice 2001/29 spočíva – ako vyplýva z odôvodnenia 1 tejto smernice – v harmonizácii právnych predpisov členských štátov o autorskom práve a s ním súvisiacich právach, aby sa prispelo k dosiahnutiu cieľa, ktorým je vytvorenie vnútorného trhu.

28 Preto nie je nevyhnutné rozhodnúť o položených otázkach z hľadiska Zmluvy o FEÚ.

29 Za týchto podmienok treba dospieť k záveru, že vnútroštátny súd sa svojimi otázkami v podstate pýta, či smernica 2001/29, a najmä článok 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice, bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podnikateľskému subjektu dovoľuje, aby jednotlivcom poskytoval službu umožňujúcu vyhotovovať na diaľku v cloude v tzv. režime *cloud computing* rozmnoženiny diel chránených autorským právom na súkromné použitie, a to aktívnym zásahom do vyhotovovania záznamu, bez súhlasu nositeľa práv.

Odpoveď Súdneho dvora

30 Podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 môžu členské štáty stanoviť výnimky z uvedeného práva rozmnožovania alebo jeho obmedzenie, pokiaľ ide o rozmnožovanie na akomkoľvek médiu vykonané fyzickou osobou na súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný.

31 Okrem toho článok 5 ods. 5 tejto smernice stanovuje, že výnimky a obmedzenia, najmä tie, ktoré sú stanovené v článku 5 ods. 2 uvedenej smernice, sa uplatňujú iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.

32 Pokiaľ ide o článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2005/29, treba najskôr pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora ustanovenia smernice, ktoré sa odchyľujú od všeobecnej zásady zakotvenej v tej istej smernici, sa majú vykladať reštriktívne (rozsudok z 10. apríla 2014, ACI Adam a i., C-435/12, EU:C:2014:254, bod 22, ako aj citovaná judikatúra). Z toho vyplýva, že uvedený článok 5 ods. 2 písm. b) sa má vykladať takým spôsobom.

33 Súdny dvor tiež už rozhodol, že vyhotovenie rozmnoženiny fyzickou osobou na súkromné použitie sa musí považovať za konanie, ktoré môže spôsobiť ujmu dotknutému nositeľovi práv, pretože táto rozmnoženina sa vyhotoví bez toho, aby bol predtým tento nositeľ požiadaný o udelenie súhlasu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, body 44 až 46).

34 Súdny dvor okrem toho rozhodol, že hoci článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 treba chápať v tom zmysle, že výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie iste zakazuje nositeľovi autorského práva dovolávať sa svojho výlučného práva povoliť alebo zakázať vyhotovovanie rozmnožení vo vzťahu k osobám, ktoré vyhotovujú rozmnoženiny na súkromné použitie jeho diel, toto ustanovenie nemožno chápať tak, že nad rámec tohto výslovne stanoveného obmedzenia ukladá nositeľovi autorských práv, aby toleroval ich porušovania, ktoré môžu súvisieť so zhotovovaním rozmnožení na súkromné použitie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. apríla 2014, ACI Adam a i., C-435/12, EU:C:2014:254, bod 31).

35 Napokon z judikatúry vyplýva, že na to, aby bolo možné sa odvolávať na článok 5 ods. 2 písm. b), nie je nevyhnutné, aby predmetné fyzické osoby mali zariadenia, prístroje alebo nosiče na vyhotovovanie rozmnožení. Môžu využiť aj služby tretej osoby súvisiace s vyhotovovaním rozmnoženiny, ktoré predstavujú nevyhnutný skutkový predpoklad na to, aby tieto fyzické osoby mohli získať rozmnoženiny na súkromné použitie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, bod 48).

36 Vzhľadom vyššie uvedenú judikatúru treba preskúmať, či na službu, akou je tá vo veci samej, ktorej relevantné časti sú opísané v bodoch 14 a 15 tohto rozsudku, sa vzťahuje článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.

37 V tejto súvislosti treba konštatovať, že poskytovateľ tejto služby sa neobmedzuje na organizovanie vyhotovania rozmnožení, ale navyše poskytuje prístup k vysielaniu niektorých televíznych staníc, ktorých záznam možno vyhotoviť na diaľku, s cieľom vyhotovenia rozmnoženiny. Individuálni zákazníci si tak vyberú vysielania, ktoré sa majú zaznamenať.

38 V tom zmysle má služba, akou je tá vo veci samej, dvojakú funkciu, ktorá spočíva jednak v zabezpečení vyhotovenia rozmnoženiny a jednak sprístupnenia diel a predmetov ochrany, ktorých sa toto vyhotovenie týka.

39 Hoci výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie znamená, že nositeľ práv sa musí zdržať výkonu svojho výlučného práva povoliť alebo zakázať vyhotovovanie rozmnožení na súkromné použitie fyzickými osobami v súlade s podmienkami stanovenými v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2005/29, požiadavka reštriktívneho výkladu tejto výnimky znamená, že tento nositeľ nemôže byť zbavený svojho práva zakázať alebo povoliť prístup k dielam alebo predmetom ochrany, z ktorých si uvedené osoby chcú vyhotoviť rozmnoženiny na súkromné použitie.

40 Z článku 3 smernice 2001/29 totiž vyplýva, že akýkoľvek verejný prenos, vrátane sprístupňovania diela alebo iného predmetu ochrany, by mal podliehať povoleniu nositeľa práv, pričom ako vyplýva z odôvodnenia 23 tejto smernice, právo verejného prenosu diel sa má chápať v širšom zmysle ako zahŕňajúce všetky transmisie a retransmisie diela verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami, vrátane vysielania.

41 V tejto súvislosti už Súdny dvor rozhodol, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa dva kumulatívne prvky, a to samotný „prenos“ diela a jeho „verejný“ prenos (pozri rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 37).

42 Na základe týchto spresnení, pokiaľ ide o „prenos“, po prvé treba zdôrazniť, že tento pojem sa vzťahuje na každú transmisiu chránených diel, nezávisle od technického prostriedku alebo technického postupu, ktoré sa použili (pozri rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 38).

43 Okrem toho každá transmisia a retransmisia diela, ku ktorej dochádza pri použití špecifickej technológie, podlieha v zásade individuálnemu povoleniu autora dotknutého diela (pozri rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 39).

44 Po druhé na to, aby určitý akt spadal pod pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, je ešte potrebné, ako bolo pripomenuté v bode 41 tohto rozsudku, aby chránené diela boli predmetom „verejného“ prenosu (pozri rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 40).

45 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pojem „verejný“ sa týka neurčitého počtu potenciálnych adresátov a okrem toho zahŕňa dosť významný počet osôb (pozri rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, bod 41).

46 V prejednávanom prípade poskytovateľ služieb, akými sú tie vo veci samej, zaznamená rozhlasové alebo televízne vysielania a poskytne ich svojim zákazníkom na internete.

47 V prvom rade je zrejmé, že všetky osoby, na ktoré sa tento poskytovateľ zameriava, spĺňajú podmienku „verejného“ prenosu v zmysle judikatúry uvedenej v bode 45 vyššie.

48 Po druhé pôvodný prenos, ktorý bol vykonaný vysielacou organizáciou na jednej strane, a prenos vykonaný poskytovateľom služby, akou je tá vo veci samej, na strane druhej sa uskutočnili za špecifických technických podmienok, odlišnými spôsobmi retransmisie chránených diel a každý z týchto prenosov je určený inej verejnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. marca 2013, ITV Broadcasting a i., C-607/11, EU:C:2013:147, bod 39).

49 Uvedené prenosy teda predstavujú rozdielne verejné prenosy, a preto každý z nich musí získať súhlas nositeľa príslušného práva.

50 Za týchto podmienok nie je potrebné ďalej skúmať, či verejnosť, na ktorú sa tieto prenosy zameriavajú, je v oboch prípadoch identická, alebo či verejnosť, na ktorú sa zameriava poskytovateľ služieb, akými sú tie vo veci samej, predstavuje novú verejnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. marca 2013, ITV Broadcasting a i., C-607/11, EU:C:2013:147, bod 39).

51 Z toho vyplýva, že v prípade neexistencie súhlasu nositeľa práv môže vyhotovovanie rozmnožení diel prostredníctvom služby, akou je tá vo veci samej, porušovať práva tohto nositeľa práv.

52 Takáto služba vyhotovovania záznamov na diaľku nemôže teda spadať pod článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.

53 Za týchto okolností už nie je potrebné overiť, či boli splnené podmienky, ktoré stanovuje článok 5 ods. 5 uvedenej smernice.

54 So zreteľom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať, že smernica 2001/29, a najmä jej článok 5 ods. 2 písm. b), bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podnikateľskému subjektu dovoľuje, aby jednotlivcom poskytoval službu umožňujúcu vyhotovovať na diaľku v cloude v tzv. režime *cloud computing* rozmnoženiny diel chránených autorským právom na súkromné použitie, a to aktívnym zásahom do vyhotovovania týchto rozmnožení, bez súhlasu nositeľa práv.

O trovách

55 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, a najmä jej článok 5 ods. 2 písm. b), sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá podnikateľskému subjektu dovoľuje, aby jednotlivcom poskytoval službu umožňujúcu vyhotovovať na diaľku v cloude v tzv. režime *cloud computing* rozmnoženiny diel chránených autorským právom na súkromné použitie, a to aktívnym zásahom do vyhotovovania týchto rozmnožení, bez súhlasu nositeľa práv.

Podpisy